

— да се разпореди на Европейската централна банка да предостави достъп до тези документи на жалбоподателите в съответствие с Решение на Европейската централна банка от 4 март 2004 година относно публичния достъп до документите на Европейската централна банка (ЕЦБ/2004/3) ⁽¹⁾ и

— ЕЦБ да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба на основание член 263 ДФЕС жалбоподателите искат отмяната на решение на Европейската централна банка, нотифицирано с писма от 17 септември 2010 г. и 21 октомври 2010 г., с което Европейската централна банка отхвърля искането на жалбоподателите за достъп до следните документи в съответствие с Решението на Европейската централна банка от 4 март 2004 година относно публичния достъп до документите на Европейската централна банка (ЕЦБ/2004/3):

- i) Докладна записка, озаглавена „The impact on government deficit and debt from off-market swaps. The Greek case [Въздействието на извънпазарните суапове върху бюджетния дефицит и държавния дълг. Случаят на Гърция] (SEC/GovC/X/10/88a)“;
- ii) Втора докладна записка, озаглавена „The Titlos transaction and possible existence of similar transactions impacting on the euro area government debt or deficit levels [Сделката Titlos и евентуалното съществуване на подобни сделки, оказващи въздействие върху размера на държавния дълг или на бюджетния дефицит в евро зоната] (SEC/GovC/X/10/88b)“

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите представят следните правни основания:

Първо, жалбоподателите твърдят, че Европейската централна банка тълкува и/или прилага неправилно член 4, параграф 1, буква а) от Решението на Европейската централна банка от 4 март 2004 г. (ЕЦБ/2004/3), който предвижда изключение от общото право на достъп, предоставено с член 2 от това решение, тъй като:

- i) според тълкуването на Европейската централна банка член 4, параграф 1, буква а) не изисква отчитането на фактори от обществен интерес в полза на оповестяването;
- ii) Европейската централна банка не предоставя достатъчна или съответна тежест на факторите от обществен интерес в полза на оповестяването на поисканите документи;
- iii) Европейската централна банка преувеличава и/или не установява правилно обществен интерес срещу оповестяването на поисканите документи.

В допълнение, жалбоподателите твърдят, че Европейската централна банка тълкува и/или прилага неправилно член 4, параграф 2 от Решението на Европейската централна банка от

4 март 2004 г. (ЕЦБ/2004/3), който предвижда изключение от общото право на достъп, предоставено с член 2 от това решение, тъй като:

- i) Европейската централна банка е трябвало да приеме, че „повиш“ обществен интерес означава обществен интерес, който е достатъчно силен, за да преодолее каквото и да било обществен интерес от запазване на освобождаването;
- ii) Европейската централна банка е трябвало да заключи, че е налице по-висш обществен интерес, в този смисъл, в полза на оповестяване на поисканата информация.

Накрая, жалбоподателите твърдят, че Европейската централна банка тълкува и/или прилага неправилно член 4, параграф 3 от Решението на Европейската централна банка от 4 март 2004 г. (ЕЦБ/2004/3), който предвижда изключение от общото право на достъп, предоставено с член 2 от това решение, тъй като:

- i) Европейската централна банка е трябвало да приеме, че „повиш“ обществен интерес означава обществен интерес, който е достатъчно силен, за да преодолее каквото и да било обществен интерес от запазване на освобождаването;
- ii) Европейската централна банка е трябвало да заключи, че е налице по-висш обществен интерес, в този смисъл, в полза на оповестяване на поисканата информация;
- iii) Европейската централна банка преувеличава и/или не установява правилно обществен интерес срещу оповестяването на поисканите документи.

⁽¹⁾ Решение на Европейската централна банка от 4 март 2004 година относно публичния достъп до документите на Европейската централна банка (ЕЦБ/2004/3) (ОВ L 80, 2004 г., стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 10, том 5, стр. 229).

Жалба, подадена на 17 декември 2010 г. — Zenato/CXВП — Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona (RIPASSA)

(Дело T-595/10)

(2011/C 72/36)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Alberto Zenato (Верона, Италия) (представител: A. Rizzoli, avvocato)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona (Верона, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви за допустима настоящата жалба заедно с приложенията към нея;
- да отмени решението на апелативния състав доколкото с него се отменя спорното решение и се разпределят разноските за производството;
- вследствие на това, да потвърди решението на отдела по споровете;
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка „RIPASSA“ (заявка за регистрация № 106 955), за стоки от клас 33

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Италианска словна марка „VINO DI RIPASSO“ (№ 528 778) за стоки от клас 33

Решение на отдела по споровете: Отхвърля възражението

Решение на апелативния състав: Отменя спорното решение и връща преписката на отдела по споровете

Изложени правни основания: Нарушение и неправилно прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 29 декември 2010 г. — Eurocool Logistik/СХВП — Lenger (EUROCOOL)

(Дело T-599/10)

(2011/С 72/37)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Eurocool Logistik GmbH (Linz, Австрия) (представител: Rechtsanwalt G. Secklehner)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Peter Lenger (Weinheim, Германия)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени изцяло решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 14 октомври 2010 г. по дело R 451/2010-1, с което се потвърждава решението на отдела по споровете от 27 януари 2010 г. по производство по възражение № В 751 570, да се отхвърли възражението и марката да се препрати до Службата за хармонизация с цел продължаване на производството по регистрация, както и да се осъди ответника да понесе всички свързани с този правен спор разноски, и по-специално разноските за производството пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „EUROCOOL“ за услугите от класове 39 и 42.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Peter Lenger.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративната национална марка, съдържаща словните елементи „EUROCOOL LOGISTICS“, за услугите от класове 35 и 39 и наименованието на дружество „EUROCOOL LOGISTICS“, използвано за определени услуги в процеса на търговия в рамките на съответната държава.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 63, параграф 2 и на член 75, изречение 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, тъй като на жалбоподателя в производството по възражение не била предоставена възможност да вземе позиция във връзка с основанията на възражението на другата страна в производството пред апелативния състав, както и нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009, тъй като между конфликтните марки не съществувала вероятност от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 7 януари 2011 г. — Export Development Bank of Iran/Съвет на Европейския съюз

(Дело T-4/11)

(2011/С 72/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Export Development Bank of Iran (представител: J.-M. Thouvenin, avocat)